

MISJONSØRØSTEN

FRITT, UAVHENGIG ORGAN I MISJONENS TJENESTE

1. AUGUST 1937

9. ÅRGANG

NUMMER 14

Fra misjonsarbeidet i Argentina. Brev fra Berger N. Johnsen.

Misjonsbilen er nu innkjøpt og i virksomhet. Flere nye steder besøkes. Der trenges evangelister. Det er åpent for Guds ord over alt.

Embarcation 16. mai 1937.

Kjære bror Inversen.

Har mottatt kr. 125.00 som er sendt mig gjenom min kasserer. Mange takk for pengene som de forskjellige har gitt.

Har nå den glede å kunne fortelle at det står en automobil her ved misjonastasjonen. God sendte den like i henden på meg når tiden kom. Det er en Chevrolet og har bare gått 13000 kilometer. Den er 1933 års modell og i god stand. Dog må dere huske på at den ikke ut som en bil i Norge som var bruk til samme tidsrum. Her sletter bilene meget mere; for her er mesten ingen veier og de som er er sværlaget.

Ja, nu er det da å komme i vei med bilen, men jeg skal si det trenes meget. Det skal verktøyt til og reservedeler. Vi må ha med minst 100 liter bensin for hver tur. Alt er så dyrt her mot hjemme. De fleste ting 3 dobbelt, etter hvad Gustav Flood forteller. Han kommer nettopp fra Sverige. Motoren i bilen er god, men vi får se hvordan den tåler når vi får vært en tur i Chaco med den.

Det kan nok helst trenges en stor lastebil, men så er den så tung å kjøre i ulendt terreng. Det blir jo nokså meget å kjøpe og det blir store utlegg; men så håper jeg at vi skal nå en masse Indianere med evangeliet. Det er nu en flokk evangelister som må stasjoneres på forskjellige steder, hvor vi nu optar virksomhet. Om alt dette skal greies må det midler til.

Det ofres ofte så meget til nye misjonsforetagender og tusener går ut til reisepenger og så hender det ofte at det ikke blir gjort noe virkelig misjonsarbeide. Jeg har sett så meget av det i Syd-Amerika.

Nu venner, om det er noen som ønsker å hjelpe til med midler så kan dere få anledning her. Gud har gitt meg hvad jeg har behovet til ophold her, men for å kunne virke blandt dette folk behøves jo midler.

Gud frelser sjele her. Vi har 400-500 mennesker stadig på mosten, både på ukedagene og sondag. Alt ser godt ut. Bare kreftene kan holde og hvad vi trenger kan komme inn.

Jeg har god hjelp av misjonær Gustav Flood i disse dager. Han er på vei til Bolivia, og da han er så flink til å greie med biler så lærer han meg meget. Han har fått med seg en vakker Fiat fra Sverige, men med den kom jeg nok aldri til Pileomayo, for dertil er det for meget stubber og ulendt terreng. Br. Flood skal reise oppover når han

bare väger sig i vei etter regntiden.

Vi nyter også godt av å stå høyt hos myndighetene her. Flere øvrige hetspersoner har uttalet seg rosende om vår misjon. I et blad av 12. desember skrev helserådets leder i provinsen og stykke hvor han priste misjonsarbeidet i hele toner for de sanitære fremskrift den hadde vært årsak til. Likses har presidenten i en kommisjon som er opnevnt av regjeringen til å undersøke forholdene blant Indianerne, uttalat at det var den eneste misjon i Chaco som duet til noe. Det kan jo være godt for oss å få slike vidnesbyrd; for det spørres om ikke misjonen blant Indianerne blir stoppet helt for mange.

Broderhilsen
Berger N. Johnsen.

Embarcation 22. juni 1937.

Skrev for en måned siden, men har det enda liggende og sender litt til.

Har vært en tur til Pilcomayo sammen med Gustav Flood. Bilen holdt frem og tilbake om vi enn hadde en del uheld på turen. Vi

måtte av og til løfte bilen op av huller og grøper med donkraft og brot istykker flere fjerer m.m. En av oss måtte av og til ut og løpe foran bilen for å se hvor vi kunde kjøre. Men så var det jo også lange strekninger hvor vi kunde kjøre med god fart og hvor veien var fin.

Jeg ligger under bilen og roter og ligner minst av alt en predikant nu om dagen, men den må ha en ordentlig overhaling og det er en glede og kunne få bringe evangeliet ut til Indianerne.

Vi besøkte så mange steder som jeg før bare har fart forbi på mine turer til Chaco, eller stanset noen få timer før. Jeg blir mere klar over at det behoves få få evangelister på flere steder. Så bed om at Gud må drive ut evangelister i sin høst. Her er mange som sier de er kalt av Gud, men de synes nok at jeg bør opholde dem.

Mitt ønske er at de må gå i tro til Gud og drenye av hans ånd og så fikk vi hjelpe dem ettersom vi hadde evne til. De måtte selv fortrolte sig på Gud og tro på ham for alt. Da blev det mere helhjertethet,

Vi var i Monte Carnela, Pilcomayo hvor jeg har et lite pent hus. Indianerne har bygget det til mig og det kostet meg ikke en øre. Det er en ganske pen liten møtesal.

Det var ikke så mange folk som før. Flere er reist til sine gamle

har de ventet meg i årrekker. Vi kom frem ved 9-tiden om kvelden og matte lete oss frem til indianerhytten. Tilslutt fikk vi revet ned gjerdet om deres innhegning og kjørte bilen gjennem stubber og kratt opp til hytten deres. Vi fikk husrum — det vil si 2 kvadratmeter

ters stråtak uten vegg — og en indianerseng å ligge i. Det var åpne hjørter for Guds ord og det gjør sjelen glad.

Med megen mæle på dørlige veier kom vi hjem igjen.

Broderhilsen
Berger N. Johnsen.

Utsæd - Høst

Det er alvorlig å være menneske.

Alvorlig fordi at man ikke alltid kan leve sitt liv i lettinn og gjøre

syndene lyster uten at man må

sanne bibelordet: «...hvad et men-

neske sår, det skal han og høste.»

Gud er rettferdig og derfor må

all synd få sin fortjente straff.

Siden fallets dag har det blitt grått

mange angrens og sorgens tårer for

at man har sådd i synd, og høstet

forderveise. Menneskelivet er blitt

ribbet fra det gode og man står der

med et forfjet liv og hele tilvergen-

er mørk og bitter. Man høster

hva man sår og man blir såret og

skuffet over brustne hår, o.s.v.

«Det hender i livet så nu og da,

at hjerter blir knust på sin vei..

Jeg vil sent glemme hvad som

retter seg i mitt hjerte da jeg for

noen år siden stod ved et gatenjør-

i O.... og betraktet en mann

— en av de løse fugle —. Mannen

hadde engang vært frelst, og lyk-

klig i Gud, men kom bort i synd

og er siden blitt drevet med av

syndens strøm. Han «løg» en

slant til mat, dog mest til drikke.

Mannen går og hans skritt er tun-

ge og hans utseende er avskyelig.

Akk, stakkars mann. Han var

blandt de mange som levet på

«skyggesiden» i livet. Vel, hvad

man sår, høster man. O du menne-

sker som lar synden være den her-

skende i livet, derfor er de ugude-

liges vel bestredd med torner. Dog

Gud være takk, det er opreisning

for alle, for nåden i Kristus strek-

ker til. I ham har vi forlossningen,

— syndernes forlatelse i Kristi

blod.»

Kast dig derfor i Frelsers favn, syndens byrde. Ennu lyder det: du menneske som segner under «Kom til mig alle i som strever og har det tungt. — Her står det ikke: «Uvedkommende ikke ad-gang», men: Alle kan komme! —

Det er alvorlig å være et tro-ende menneske. Alvorlig fordi at man sver innflydelse. Alle mennesker er mottagelige for inntrykk og derfor er det av største betydning hvorledes vår innflydelse er der vi ferdes. Så vi den gode sed. Som utseden er så blir vår høst.

I våre hjem over vi innflydelse.

På arbeidsplassen over vi innflydelse. Hvordan er så vår innflydelse der hvor vi ferdes? Kan være medmennesker se «vår rene ferd».

En sanger har rett når han synger:

«Så kjærlighet om dig til alle.

Og kjærlighets solskinn din når,

Rolf Westlie.

Fra Palestina.

En kalender som er utgitt i år på 20 årsminnet etter Balfourdeklarasjonen inneholder et interessant tilbakeblikk over noe av det som er utrettet i disse 20 år.

Det fremgår av denne bl. a. at erhvervelsen av jorden er jødernes viktigste oppgave. Palestina er blitt det viktigste land for den jødiske emigrasjonen.

Av 208 000 emigranter i årene 1931-1936 har Palestina tatt imot ikke mindre enn 71 prosent. På 20 år er antallet av jødiske innbyggere nidoblet, og en tredjedel av befolkningen er nu jøder. Tilsammen teller de 430 000.

De jødiske jordetindommer er fordoblet på de tyve årene. Halvparten av denne jord var ansett som udyrkbar, men jødene har greit å legge den under kultur. Storslagnede dreneringsarbeider har utryddet malarian, skogplantningen holder på å forandre landskapsbildet og moderne vannverk har endret de vanskelige vannforhold.

Nu er det derfor vokset frem en jødisk bondestand.

Men Palestina oplever nu også at industrien begynner å blomstre. En rekke artikler som før ble innført fabrikkeres nu i landet selv. Industrien beskjæftiger omkring 33 000 jøder, og utførselen er femdoblet. Sistnevnte gjelder for en stor del produksjonsmidler. Det er veldig byggevirksomhet. Regjeringens budgettoverskudd er 6,4 millioner pund ifjor.

Samtidig blomstrer en jødisk kultur igjen på sin gamle grunn. Hebraisk er gjenopstått som levende språk i skole, dagspresse, forlagsvirksomhet og kringkasting. Kunst og vitenskap trives med Tel-Aviv, den 100 prosent jødebyen som sentrum.

Palestina holder igjen på å bli landet som flyter med melk og honning, men striden mellom araber og jøder har vanskelig gjort ordningsmulighetene i høg grad. Nu er det foreslatt at Palestina skal deles i tre deler. En del skal være arabisk, en jødisk og en britisk mandatområde. Det er særlig den nordlige del av landet og kyststrøket som skal bli jødisk land etter forslaget.

Forslaget er møtt med uvilje både av araber og jøder.

med god samvittighet. Man behøver ikke engang å smake på eddik for å bestemme hva det er. For det lukter av den.

Det er den slags litteratur som bringer folket i forståelse. Seir for de menneskeskri drifter er synet dem triumpf og folkets undergang.

Men en slik sak vekker spørsmål. Gjør vi det vi kan for å motarbeide et slikt livssyn? — Er vi med og sender folk til Stortingen som anerkjenner det? Gjør vi det vi kan for å motarbeide slik litteratur ved å arbeide for god litteratur?

Her er oppgaver.
Den største oppgave er dog og blir til alle tider: forkynnelsen av et fritt evangelium, det som er en Guds kraft til frelse.

Men ikke minst understrekker ovenstående dikt — og den retning det representerer — apostelens ord i Rom. 8: «Kjedets attrå er død» — «fordi kjedets attrå er fiendskap mot Gud», skriver P. S. i «Budbrevet».

SPREDTE FELTER

På farten.

Så blev det etter en liten tur. Det skulde egentlig være en ferieetur og det ble det også. Det var riktig forfriskende å komme fra det daglige strev litt op ut blandt venner på forskjellige steder.

Første sted var Larkollen i Rygge. Her var det stevne og vi var ca. 25–30 stykker fra Sarpsborg som delte dit. En annen broder vil referere til stevnen så det skal ikke nevnes noe mer her.

Så var det Moss som var neste sted og hos br. og str. Lind fikk jeg nytte ro og hvile et par dager i deres fredfulle og gjestfrie hjem. Det er jo utstilling i Moss nu og en masse folk besøker byen.

Torsdagsmøtet på «Logen» var ikke besøkt av mange, men det var spesielt et videne der.

Var også så besøkt utstillingen. Det var meget interessant å se der, men det var en larm og et mas som var nesten uutholdelig. Det var forskjellige folkeforestillinger der og jeg har aldri enda hørt slikt bråk på noen av de møter som avisen ofte skriber om op om.

I et Osloblad leste jeg engang at tungetalermerter, som de kalte dem, burde forbrydes ved lov, fordi det var formegnet skrik og larm der. Når man kan skrike og larme slik fordi at eksempel et lag på 4 eller 6 mann kan trekke et lignende antall noen millimeter lengre over mål i et taug, da synes jeg det må kunde tales å høre en sjels jubel-skrik over å opleve Guds kraft. Nu ja, vi er jo fremmede og utlendinger her. Gud være lov for det. At troende kan gå der aften etter aften og forsømme og evangelisk møte av den grunn er ufattelig for mig i hvertfall.

Fra Moss gikk turen om Horten, Sande og Berger til Svelvik. Hos br. og str. Samuelsen fikk jeg etter nytte gjestfrihet som så ofte før.

Søndag hadde pinsevennene på Hurum stevne og vennene på det gamle bedehuset hadde innstilt sine møter. På formiddagsmøtet talte br. Nyemoen alvorlig og opmuntrende om å være forenet med Kristus. Sangbrødrene Thomassen sang og spilte hele dagen og det var tilreisende venner fra flere steder.

Misjonær Hilma Hermansen og flere deltok i stevnet med tale, videsyndr og sang.

Søndag kveld tok jeg en tur til «Karmel» i Svelvik hvor det var mest. Det var ikke så mange samlet, men Gud er ikke avhengig av tall. Det er forresten alt for lite interesse på de fleste steder, der set ut for og det trenges en vekkelse blandt de troende. En vekkelse som griper dypt inn i åndslivet hos Guds folk. Ikke en fysiske brus bare, men en vekkelse som griper virkelivet og gjør oss til stabile arbeidere i Guds rike. Gud la det skje!

Mandag var det misjonsmøtet hos Samuelsen, Hurum, og det var overraskende mange folk. Et riktig godt møte ble det. Det var spesielt lett å vidne der og Gud gjorde ordet levende for oss.

Onsdag kom jeg til Sætre og som vanlig fikk jeg mitt herberge hos br. Oskar Olsen. Har nu i flere år fått nytte gjestfrihet han disse årene. På møte i bedehuset om kvelven var det gildt å hilse på br. Abrahamsen og de andre som står stått og fast i arbeidet sommer og vinter.

Torsdag på gjennemreise i Oslo gikk jeg innom «Saron». Her var det overrasket mange folk, men det var gleder enn jeg hadde tenkt det kunde være i Oslo en sommerkveld. Det var en ung broder som talte først der — hans navn har jeg desverre glemt — om å se på Jesus. Derefter talte str. Riple og en ung syster fra Telemark som skulde ut som misjonær. Jeg hadde sett mig lengst bak i lokalen og anet ikke at noen kjente mig engang, da br. Hartford var på ferie, men ble oppfordret å avlegge et videsyndr. Det føltes spesielt lett å si noe der. Tror sikkert det er en god forsamlingsligning.

Så bar det i vel hjem hvor arbeidet med «Røsten» ventet.

G. I.

Fra stevnet i Larkollen.

Søndag den 18. juli hadde vennerne i Larkollen sitt første stevne i sitt nye lokale. Det var tilreisende fra Moss, Saltnes, Rygge, Fredrik-

stad, Sarpsborg m. fl. steder. En liten and var rående over alle møter.

Br. Jansen, Moss, ønsket over hjerlig velkommen, hvorefter alle leste op salm 117 og 134. Så talte Edv. Henriksen, Fredrikstad. Han gikk ut fra Johs. 9, 1–7.

Derefter talte evangelist Alfred Andreassen fra 2. Mos. 33, 12–19.

KL 4.

Møtet ble holdt ute, da lokalen var full. En eldre broder åpnet møtet med Esajas 49, 15.

Efterat vi hadde bedt Gud velse, stundt sang leser Andersen en sang, hvorefter han talte.

Så talte br. Iversen fra 2. Sam. 1, 17–27.

Siste taler på det møte var br. Lars Lervik fra Saltnes.

Hans utgangspunkt var Hebr. 6, 10–20.

KL 7.

Etter en liten kaffepause kom vi sammen igjen til det siste møte.

Det ble også holdt ute i Guds fri natur. Efterat vi hadde nedsettet Guds velsignelse over møtet sang en br. fra Moss en vekkende sang. Det var en henstilling til den uretsle om å lukke sitt hjerte op for Jesus.

Så talte br. Henriksen fra 1. Mos. 25, 11. Han la mest vekt på at vi skulle ta bo ved Kilden med det levende vann.

Efterpå var det frie vidnesbyrd. Det var flere som vidnet om hvad Jesus hadde gjort for dem.

Det var også en br. som sang en formannsgang til oss troende. Det var at vi skulle be oss igjen.

Så reiste vi hjem med et minne rikere og lykkelige over frelsen i Jesu blod.

H. W.

Stevnet i Sarpsborg.

Vennestevnet i Sarpsborg den 15. august ser ut til å få meget god tilslutning. Sarpsborg er jo en vakker by og de frie venner har et stort pent lokale her, som ikke rummer så få.

Velkomstmøtet holdes i Misjonshuset lørdag aften. Søndag blir det tre møter. Hvis pent vær holdes

middagsmøtet i byens vakre Kull-ås-park.

Syrmannsmusikken fra Halden som overalt samler en mengde mennesker, deltar på sondagsmønsterne. Likedes forsamlingsstrenghetsmusikk og kor.

Vi håper riktig mange besøker Sarpsborg i år.

Mat og drikkevarer fås kjøpt på lokale. Det blir muligens fellesmiddag.

S. T.

Så hjertelig velkommen til Sarpsborg i Jesu navn.

Fra Sarpsborg.

Det har vært særlig gode møter i Misjonshuset i det siste. Gud har velsignet og derved er interessen blitt økt. Foruten de almindelige ukemester har vi også hatt endel gode friluftsmøter på Torvet som har vært riktig bra besøkt.

Det er godt å ha en troppe som også holder ut i sommervarmen.

H. G.

Den frie bevegelse i vårt naboland.

Inntrykk fra et kort besøk i Göteborg og Alingsås.

Det har ikke vært så tykt av de såkalte frie venner i vårt naboland Sverige. Men nu ser det ut for at flere og flere får sinene opp for hvor herlig det er å arbeide fritt. Stå utenfor alle organisasjoner, alle partier og arbeide etter bibelens mønster. Det er jo til frihet Kristus har kalt oss!

En bil full av venner (20 stk.) fra Misjonshuset i Sarpsborg drog lørdag 14. juli til Göteborg.

Br. Ruben Dammen som f. t. stod som predikant i forsamlingen i Kungsatan 22, tok vell imot oss. Likeledes de svenska venner. Vi kjente vi var velkommen, av deres hjertelige «frid»-hilsen.

De hadde nettopp hatt frilufts-møte og var samlet til bønn da vi kom. Men nu varte det ikke lenge før vi ble budt til et veldekket bord.

Svenskene er «mycket» gjestfrie så vi følte oss hjemme og blev straks smeltet sammen med dem.

Det var som vi skulle ha kjent hverandre i mange år.

Efterat vi hadde hvilt oss om natten, var det å stå op tidlig den morgen for å bese byen. Göteborg

var det ved mirakler skjørt det ikke uten Gud vil åpenbare sin makt, styrke de svake og stadfest sin lære, især når den er ny.

Han fornekte altslå absolutt ikke muligheten av nádegavernes åpenbarelse, men tror at det er noe eks-traordinært som vi ikke egentlig kan forvente så meget av. «Om tungetalen sier han i samme predikten: «At Herren kunde og vil skjenke oss sin ånds gave n u som før, til både å forstå og tale andre tungemål eller sprogs, det er ikke tillatt å vite om, når det var nødig og kunde skje til hans ære og menneskers salighet at befordre.» Men, som vi sa, vil han helst åndelig gjøre tegnene, da han mener dette er best tjenlig for sjelene.

Av og til har der i de vekkelser som gikk over vårt land i det 19de århundre, opstått personer med profetisk ånd. De så syner og fikk merkelige åpenbarelser som blev til mange sjelers redning. De fikk mest lokal betydning. Vi har dog en vekkelse i Nord-Norge, Nord-Sverige og Nord-Finnland, hvis betydning skulde bli stor, læstadianismen.

Ifølge Br. Irem (s. 114 i hans bok om pinsevekkelsen) forekom tungetalen rett almindelig i den læstadianiske vekkelses første år. Jeg har selv på mine reiser i Nord-Norge og Finnmark fått høre at det er enkelte gamle som husker disse ting, og noen fantes enda som sagdes å ha hatt hvad de kalte «henrykkelsene» og da talt i tunger. Vekkelsens kraft er imidlertid for en stor del stivnet inn, og det ser ut som om den mere og mera vil dø hen.

I Sverige kan også nevnes bevegelser som predi-

Nádegavenes virksomhet i det 20de århundre.

Vi er nu kommet ned til våre egne dager, og skal behandle tiden fra ca. 1900 og utover. Det dreier sig ikke om mange år, denne periode, men ikke desto mindre kunde det skrives bindsterke bøker over det emne vi har for oss, bare fra disse 37 år som er gått av dette århundre. Vi må derfor nøye oss med en kort oversikt over de viktigste begivenheter.

Denne generasjon har vel mere enn noen annen stått overfor de merkelige historiske omveltninger i hele menneslekets historie. Det som preger tiden er store oppfinnelser, teknikkens enorme fremskritt, de store krigers redsler, røken fra ennu ikke avkjølnede slagmarker, frafall fra troen, liberalisme, bibelkritikk, gudsloshetsbevegelsens sterke konsolidering, og meget mere. Men tross alt dette er det en ting som strøler frem på den mørke bakgrunn: ándsutgåelsen i de siste dager.

Man hadde ikke feiret nyttår før det ryktedes at noe underlig hadde funnet sted i et bibelinstitutt i Topeka, Kansas, U. S. A. En ung pike var blitt fylt med den Hellige And og talte med andre tungemål, drevet av vänden. 12 studenter ved skolen var to dageretter blitt fylt av vänden og de samme tegn hadde vist seg. En merkelig ild var tent, som sprede sig omkring. I Texas var der snart en skare på over 300 ándsdøpte, og mange spkende. Rundt omkring i Amerika og andre land fortaltes om lignende hendelser, for draper av sildigregnet hadde begynt å falne!

56

er jo bekjent for å være vakker, og vi bør heller ikke skuffet.

Møtet sørsgående formidlig hadde samlet mange folk og det var en oppbyggende stund. Br. R. Dammen, Holm fra Sarpsborg og undertegnede deltok.

Tiden går så fort på en slik dag. Allerede etter middag stod br. Dammen ferdig til å reise til Allingsås. En by på ca. 10 000 innbyggere, som ligger vel fem mil fra Göteborg. Her har de frie venner en god forsamlings- Elfmorsamlingen — og br. Dammen deltar der onsdagene og søndagen kl. 5. Jeg fikk lyst til å være med og det blev en liten oplevelse for mig. Herren var særlig nøy og velsignet på møtet, skjønt vi hadde knapp tid, da vi skulle være tilbake til Göteborg kl. 8. Det var en øpen dør i ordet, og det kjenner salig å være frem budskapet om Herren.

Aftenmøtet i Göteborg ble og-herlig. Men det hadde nok blitt en ennu større begegelse om vi hadde kunnet vært en stund lengre. Det var losvang, vidnesbyrd, tungtale og jubel. Ja, vi kjenner det var «herlig» alt redan her. En strøm — dens bekke gleder Guds stadt. Det fikk vi erfare.

Så drog vi tilbake igjen til Norge flere oplevelser rikere.

Inntrykket vi fikk med vårt besøk i Sverige var at de frie venner står foran et særskilt besøk av Herren. Når den gode broderand råde i forsamlingen er de sterkeste betingelser tilstede. Og det er unanmed muligheter for det folk som hengir sitt helt til Herren, og kjemper fro frihet.

Mange troende har eid denne frihet, da har levet et lykkelig liv i samfund med Jesus. Men desverre har livet slevnet av, og da faller det naturlig å soke menneskehjelp.

S. Trøber.

Hilsen fra leserne.

Tacoma U. S. A. 10. juni 37.

Mottok Misjons-Røsten igår for 15. mai. Jeg har ikke fått liste mai nummeret. Det kan jo hende at det er kommet bort etter at adressen er blitt forandret.

Kjære misjonsvenner, legg disse venner frem for Gud i bønn, og det dør blir minnet om å sende til broder og syster Wangberg, skal bli kvittet for her i bladet. Husk: hurtig hjelp er dobbelt hjelp.

Vil dere igjen være så snild å forandre adressen. Postbuden vil ha så lite byrderi som mulig med adresseforandringer etter at posten er kommet hit.

Kan ikke undvære mitt blad, Misjons-Røsten.

Må Gud velsigne dig broder med en dobbelt nåde og kraft.

En syster i Jesus.

Hør idag mottatt regning for skyldig kontingent, som nok skulde være betalt for lenge siden, men jeg har overtatt bladet etter en annen visste jeg ikke hvor meget jeg skyldte. Jeg betaler det ut året 1937. Kr. 10.00.

Er meget glad i bladet, så jeg lengter til at det skal komme og ønsker derfor ingen stans i forsædelsen. Gud velsigne dere alle som arbeider med bladet.

Hje hilsen — — —

Misjonsvenner!

Vil herved, om det er mulig, vekke noen for misjonen der nord i vårt land. Vi driver en stor misjonsvirksomhet rundt omkring i verden, visstnok en av de største i verden i forhold til folkmengden, og det må det ikke innskrenkes på, for vi høster velsignelse av det, og misjonærerne trenger all den støtte han kan få.

Men tro om vi ikke er tilstrekkelige til å glemme vårt eget land og folk? Det er folket der nord, som også vil høre budskapet. Vi har fleire misjonærer der nord som bør støttes mere. Det er særlig til jeg tenker på: broder Enok Wangberg og hustru. Han har tatt opp arbeidet etter sin far, som er godt kjent over hele vårt land. De reiser fritt uten noen fast støtte, og da det er så fattig der nord, bør man heller ha noe å gi enn å vente å få noe. Så må vi her syd, som har det så godt, tre støtende til.

Kjære misjonsvenner, legg disse venner frem for Gud i bønn, og det dør blir minnet om å sende til broder og syster Wangberg, skal bli kvittet for her i bladet. Husk: hurtig hjelp er dobbelt hjelp.

Send til denne adresse, hvorfra det hurtig skal videresendes:

Reisende Einar M. Johansen,

Klostergt. 8 b, Moss.

(Kasserer for Wanberg).

Marie Pedersen og Ingeborg Jakobsen

Fra de frie venner på Tofta

i Hurum v. M. Roås

Johnsen

Venneerne i Honningsvåg v.

Alena Pedersen

Søstermisjonene Skarsvåg v.

Aslaug Pedersen

En str. fra Tyres

Gunda Larsen Mjøndalen

En ubenævnt i Skadesnes v.

J. Sørensen

Inga o. Joh. Moum Thelma

Stener S. Grindheim

Forsamlingen i Knoffsgt. 6,

Drammen v. S. Severinsen

Menigheten på Svennevåg v.

G. Svennevåg

O. Kjellås, Oslo

Takkofter v. str. R. Winther,

Trondheim

Noen venner i Kristiansund

v. A. Eikås

v. G. Iversen, Sarpsborg fra

en str. i Oslo

og misjonsmester i Sarpsborg

Erik Laukammer Stord

En br. på Mosterhamn

Lars Bærøen

Misjonspenger A. S., Moster-

hamn

De Fri venner i Hurum v.

L. Pedersen

Vennene i Stavanger v. O. Ot-

tesen

og K. Holgersen Nedstrand

Hjertelig takk til hver enkelte

giver. Herren lønner dere alle igjen.

Med broderhilsen

R. Løkkingholm.

Inger Frellumstad, Kina.

Følgende beløp er samlet til sør-

ter Inger Frellumstad, Kina:

Iste halvår 1937.

Fra misjon i Sande kr. 279.35

Misjon i Holmestrand 255.00

O. Rygg, Svelvik 5.00

Max Hansen, Danmark 10.00

Til dere alle: hjertelig takk!

Guds ord står fast, — Han elsker

en glad giver.

Der finnes sikkert ennu noen av

dere som ikke er med i misjonsar-

beidet, av en eller annen grunn.

Gunnar Totland 5.00

Kanskje fordi de synes sin gave er

Kvitteringer.

Glittenberg, Congo.

Fra 9/4 til 16/7 er innkommet følgende beløp til br. Glittenbergs:

Hans Asbe, Folkestad, kr. 10.00

Østerringers Betel Volda v.

str. M. Hjeldal 40.00

Nanna og Beate Engeseth 10.00

En br. på Mosterhamn 5.00

Gunnar Totland 5.00

Kvittering fra 21. 7. 1937.

Matt. 21. 22. Sak. 10. 1.

Resultat: Joel 2, 28. Apkj. 4, 31.

Løftene holdt og resultatet skuffet ikke, tvertimot,

det overgikk de mest dristigste forventninger. Torrey uttalte ved en leilighet omkring overgangen fra det

19de til det 20de årh.: Jeg tror verden er på

terskelen til en stor religiøs vek-

kelse, og jeg ber daglig, at jeg må få

tillatelse til å være med å få den

istand. Det skulle han også få tillatelse til sam-

men med den store rekke av de andre kjente og

ukjente Guds tjenerne som villig stilte sig frem til

kamp for den tro som engang var overgitt de hellige.

VII du gjøre det til ditt daglige bønneemne, til

savret kommer: Herre, send oss en vekkelse, og

begynn med mig.

Løfter: Matt. 21. 22. Sak. 10. 1.

Resultat: Joel 2, 28. Apkj. 4, 31.

Løftene holdt og resultatet skuffet ikke, tvertimot,

det overgikk de mest dristigste forventninger. Torrey uttalte ved en leilighet omkring overgangen fra det

19de til det 20de årh.: Jeg tror verden er på

terskelen til en stor religiøs vek-

kelse, og jeg ber daglig, at jeg må få

tillatelse til å være med å få den

istand. Det skulle han også få tillatelse til sam-

men med den store rekke av de andre kjente og

ukjente Guds tjenerne som villig stilte sig frem til

kamp for den tro som engang var overgitt de hellige.

Troende venner	Besök BANK-KAFÉ
(Trygve Gabrielsen)	Piæns gt. 2 b II, ved Yngve
	vet, Oslo.
	God middag.
	Kaffe og smerbrød
	Rimelige

så liten. Hør her alle dere:

Jeg mottar med gledet din

stor eller liten og er forvist

at den skal bli til velsignelse

hjelpe for Guds sak.

Han elsker en glad giver.

Søster Inger Frellumstad har

er:

Sliperimester Reit, Sande st., Vestfold

Innkommet til bedehuset strand.

G. N. Theilm

H. A. H. Sør-Audnedal kr.

Ubenevnt

K. T. L. Erikson, Enebakk

O. P. Skarsvåg

A. J. Spydeberg

Tilsammen kr.

Før innkommet kr. 1 000.00.

Hjertelig takk.

Kristian Skipper

kasserer

Syvtallet er jo full

tall og den levende

tro kan inndeles i

stande av sine

beskrevet står som

for denne syfolds

Den siste av dis

de er Josef. Han s

sentant på det

Han uttales på sitt

skulde besøke sitt

i utlendighet og f

fedreland igjen.

av sine brede at

kom skulde til deres

sikkert kjende h

til Abraham og t

er bare den tro

Guds løfter — p

neholder et fast

skjemmes.

Med et fast ha

han i døden og

Johan Lar

Johann Lar

Meddelande.

Håmed meddelas församling

beslut att häändaefter alle brev

vittnen, som ønska försam

lingen, skola stälas till Frans

dersson, c/o Församlingen, Ku

gatan 22, Göteborg, på grun

att undertecknad 1. aug. avgå

till Gävle som föreständare för

församling därtädes.

På uppdrag av Församling

Kungsgatan 22, Göteborg.

D. O. Belfrage

föreständare

STEVNE

Vennene i Honningsvåg

til fritt evangelisk stevne

15. august d. å. Mötene som

des i Baptistskolan «Bethania»

gynnar lördag 14. august kl. 21

Med predikende venner og alt

folk er hjertelig velkommen.

Innmedelse bes sendt i god

til urmaker N. Pedersen eller

dertegnede.

For vennene

Johan Lar

Johann Lar

Vennestevne i

Sarpsborg.

Stevne blir ved Guds nåde hold

Misjonshuset, Sarpsborg

den 15. august. Velkomstmøte

dag efter kl. 7. 30. Syvmannss

sikken fra Halden deltar.

Venner fra fjern og nær er

hjertelig velkommen.

For församlingen

Anders Holm. G. Hansen

Nytt försteklasses tur

og badehotell.

Hotell «Drotningborg» pr. Go

stad. Telefon 116, Grimstad.

Endelig har her Guds folk

utfylt et lenge følt savn. En

lätt platt för konferanser. 1.

ses kiosken. Morgenandakt

dag. Herlig panorama utsikt

landets Perle. Idyllisk skog,

lättan badestrond ved Skag

salte sjøvann, prektig ro

blandt øier og holmer.

Glymmen trykkeri, Sarpsborg —

«Og Josef ben son

hadde ført op fra so

de på det stykke ma

hadde kjøpt av Ha

far, sonner for Hu

og Josef barn flik

tro.

I hebreerbrevet 11.

de gamle troesløse

vidnesbyrd for sine

står for alle tider so

at det går an til

denne tiden.